

Arrest

nr. 153 640 van 30 september 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BUGGENHOUT, die loco advocaat J. BELDÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 oktober 2009 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 22 april 2010 werd de voormelde aanvraag onvankelijk verklaard en werd de verzoekende partij in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 10 augustus 2012 diende de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 29 november 2012 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond verklaard.

Op 3 december 2012 nam de verwerende partij de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.08.2012 werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang t t het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Betrokkene haalt aan dat zij een aanvraag 9ter heeft ingediend en dat zij hierdoor geen procedure in het land van herkomst dient in te leiden. De medische problemen kunnen echter niet behandeld worden in de aanvraag 9bis gezien de wet van 15.09.2006 tot wijziging van de wet van 15.12.1980 een duidelijk onderscheid maakt tussen procedure 9bis en procedure 9ter (unieke procedure voor medische aandoeningen). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de aanvraag 9ter werd afgesloten op 29.11.2012.

Betrokkene haalt verder aan dat zij een problematisch verleden heeft gehad in Ghana en Italië. Betrokkene toont dit echter niet aan. Het is aan betrokkene dit aan te tonen. De loutere vermelding volstaat niet om aanvaard te worden als buitengewone omstandigheid.

De elementen van integratie (betrokkene toont aan dat zij lid is van een kerkgemeenschap, dat zij Nederlandse lessen volgt, dat zij ingeschreven is voor volwassenenonderwijs, en dat zij sociale contacten gelegd heeft) behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. Deze elementen kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art 9.2 van de wet van 15.12.1980.”

Eveneens op 3 december 2012 nam de verwerende partij een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de verzoekende partij.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster meent dat medische motieven wel buitengewone omstandigheden kunnen uitmaken. Zo betoogt ze dat de procedure in het kader van artikel 9ter vaak een kortstondig voorlopig recht op verblijf verleent terwijl de procedure in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet een langdurig verblijf om humanitaire redenen voorziet. Verzoekster stelt dat ze de medische elementen niet ten gronde inroept doch dat zij hiermee enkel wil aantonen dat zij haar aanvraag niet in haar thuisland kon indienen. Verder betwist ze de motivering van de bestreden beslissing welke stelt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet is afgesloten. Verzoekster stelt dat

haar aanvraag 9ter nog hangende was ten tijde dat ze haar aanvraag 9bis indiende. Ze meent dat de onmogelijkheid om de aanvraag in te dienen in het thuisland moet worden beoordeeld op het ogenblik dat de aanvraag wordt ingediend en geen half jaar later.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuursde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoekster bespreekt de verschillende motieven in haar middel waardoor zij aantoonde de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen. Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Verzoekster betwist dat de motivering afdoende is.

De Raad wijst er op dat het afdoende karakter van de motivering impliceert dat de motieven pertinent moeten zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig moeten zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (vaste rechtspraak Raad van State, zie onder meer RvS 15 juni 2011, nr. 213.855). Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

In casu betwist verzoekster dat de medische elementen die zij ook heeft ingeroepen naar aanleiding van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, niet zouden kunnen ingeroepen worden als buitengewone omstandigheid.

Dienaangaande wijst de Raad op artikel 9bis, § 2 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard :

(...)

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter.”

Uit deze bepaling volgt dat de elementen die reeds werden ingeroepen in het kader van een aanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet geen buitengewone omstandigheden meer kunnen uitmaken. Hieruit volgt echter geenszins dat medische elementen nooit buitengewone omstandigheden kunnen uitmaken. Dit werd overigens bevestigd door de Raad van State in het arrest nr. 198.769 van 9 december 2009. Een te stringent onderscheid tussen de procedures 9bis en 9ter van de vreemdelingenwet kan niet op absolute wijze worden opgeworpen.

De vraag die zich aldus stelt, is of verzoekster de medische elementen die zij thans inroept als buitengewone omstandigheid reeds heeft ingeroepen naar aanleiding van haar aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, waarnaar verweerder refereert.

In de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet legde verzoekster medische attesten voor waaruit bleek dat zij een cholecystectomie onderging, dit is het verwijderen van de galblaas. Daarop ontwikkelde zij een fisteltraject, een onnatuurlijke verbinding tussen twee holtes of tussen de holte en de huid. Ze had ook een hernia umbilicalis, een navelbreuk en multiple mediane herniaties of breukjes (cf. medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 20 november 2012). De ambtenaar-geneesheer stelt dat ze hiervoor werd geopereerd en dat de aandoening hiermee werd opgeheven en behandeld.

In de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet voegt de verzoekende partij volgende medische informatie toe:

Een attest van Dr. D van het fertiliteitscentrum van 2 mei 2012 waaruit blijkt dat ze werd geopereerd in het kader van een massieve uterus myomatus met multipole myomen en dit om reden dat er een bestaande kinderwens is. Er wordt een laattijdige complicatie vastgesteld op 26 april 2012, zijnde een ingebloedde ovariële cyste die hormonaal behandeld wordt.

Zonder deze medische gegevens te willen beoordelen als zijnde al dan niet een buitengewone omstandigheid, stelt de Raad vast dat deze medische gegevens niet eerder werden ingeroepen naar aanleiding van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zodat de verzoekende partij deze wel als buitengewone omstandigheid kon inroepen in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij een schending van de motiveringsplicht aannemelijk.

Het middel is gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 december 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU